

saaledes, at Bestemmelserne vedrørende Importen til de forskellige Kommuner bleve uensartede og tit virkede lig Forbud. Her foreslaas det, at det Kød, som af Statskontrollen erklæres for egnet til Ekspport, ogsaa frit skal kunne indføres i samtlige Landets Kommuner. Om anden Klasse Kød foreslaas det, at Kroppe og Slagteaffald af anden Klasse ligeledes kunne indføres alle Kommuner uden yderligere Kontrol, men at det er undergivet de Bestemmelser, som vedkommende Kommunes Sundhedsvedtægter maatte fastsætte for Forhandling af Kød, der er stemplet som kun betingelsesvis anvendelig Vare. Med Hensyn til dette Punkt har der været Dissens i Kommissionen. Et Mindretal har ment, at det var uforeneligt med Kommunernes Ret til at sikre sig mod Indførelse af mindre godt Kød at fordre, at slikt Kød skulde kunne indføres uden Kontrol, og Mindretallet har fordret en Ret for Kommunerne til at efterkontrollere slikt Kød af anden Klasse. Mindretallet har udførlig motiveret sin Mening, og jeg henviser i saa Henseende til Betænkningen, hvor Motiveringen vil findes.

Angaaende Indførsel fra Udlandet af fersk og let saltet Kød samt Slagteaffald, bestemmer Lovforslaget, at over for transiterende Varer, Kød, der passerer Landet som Transitgods, bortfalder Kontrollen. Men i øvrigt er Kommissionen enig om, at udenlandsk Kød ikke bør stilles gunstigere end det indenlandske, og det foreslaas derfor, at Indførsel af Kød fra Udlandet kun maa foregaa over Byer, hvor der ved nærværende Lov er etableret en Kødkontrol, og paa Betingelse af, at Kødet eller Slagteaffaldet passerer denne Kødkontrol. Det foreslaas, at Indførsel af det saakaldte Pillekød er ganske forbudt, og at Indførsel af Konserver og Kødekrakt er tilladt og ikke underkastet Kontrol. Man mener, at det ikke godt er muligt at kontrollere den Slags Varer, da Daaserne saa maatte aabnes, og man mener ogsaa, at Tilberedelsen af saadanne Varer foregaa under en saa stærk Kogning, at Faren bliver minimal. Derimod tillades Indførsel af Pølser kun fra Lande, hvor der er indført en efter Landbrugsministerens Skøn betryggende Kontrol med Tilberedningen. Andre tilberedte Kødvarer maa ikke indføres uden Tilladelse af Landbrugsministeren, ligesom det af bemeldte Minister kan forbydes at indføre Kød og Kødvarer, der indeholde for Sundheden skadelige Stoffer.

Lovforslaget indeholder et Erstatnings-spørgsmaal. Der er jo i en stor Del Kommuner allerede oprettet offentlige Slagte-

huse med ret store Bekostninger netop i Forventning om, at Udgifterne skulde kunne dækkes ved Indtægterne af den etablerede Kødkontrol, der nu falder helt eller delvis bort. Lovforslaget foreslaar derfor, at naar Kommunalbestyrelsen i en Købstad inden denne Lovs Ikrafttræden har indrettet offentlige Slagtehus og har indført Slagtetvang og kan godtgøre for Landbrugsministeren, at den ved nærværende Lov har lidt Tab, skal der kunne ydes Erstatning, som endelig fastsættes af Landbrugsministeren. Paa dette Punkt har jeg foretaget en Ændring, idet Kommissionen har ment, at der skulde være ubegrænset Erstatning, medens jeg, da der indeholdes en Bestemmelse i Lovforslaget om, at Loven skal revideres om 5 Aar, foreslaar, at saafremt Revisionen af Loven ikke maatte være tilendebragt inden Udgangen af Finansaaret 1905—06, bortfalder Bestemmelsen i Lovens § 13.

De finansielle Følger af denne Lov, falde i to Grupper. Der er først Dyrslægetilsynet og dernæst Kassationen af Kød eller Nedsættelse i 2den Klasse. Kommissionen mener, at da der findes 40 Andels- og private Svineslagterier, og Gennemsnitslønnen for Dyrslægerne kan sættes til 2,500 Kr., vil Udgifterne til Dyrslægetilsynet være 100,000 Kr. Men jeg vil erindre om, hvad jeg omtalte før, at Halvdelen af Udgifterne skal refunderes af de private Slagterier, saa at man her tør gaa ud fra, at det vil blive ca. 50,000 Kr. til Dyrslægetilsynet. Dernæst er der Udgifterne til Kvægeksportslagterier, men da der allerede er etableret Kontrol ved de største af disse, og da Lovens Hensigt er saa vidt muligt at bevare Eksportslagtningen for de større Eksportslagterier, ikke sprede den altfor meget, gaar Kommissionen ud fra, at et yderligere Tilsyn der kun vil andrage et ringe Beløb. Kommissionen har sat det til 5,000 Kr. Endelig er der Udgiften til de private Svineslagterier. Men der ville samtlige Udgifter ved Dyrslægetilsynet jo gaa ind under de af mig nævnte 100,000 Kr., hvoraf Halvdelen refunderes af Statskassen. Med Hensyn til Tabet ved Kassation og Nedsættelse i 2den Klasse, skal jeg meddele, at da man anslaar vor Ekspport af Kvæg til ca. 60,000 Stkr, og af Svin til ca. 1 Million Stk., er man, efter at der er anstillet Forsøg i forskellige Slagterier, kommen til det Resultat, at Kvægeksportslagteriernes Tab vil beløbe sig til ca. 96,000 Kr. for Kassation og ca. 72,000 Kr. for Nedsættelse i 2den Klasse, altsaa i det hele 168,000 Kr.